

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20556/2022
27.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Владица Петровић, адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 1483/22 од 20.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 1483/22 од 20.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 1483/22 од 20.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев извршног дужника за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Јавног извршитеља Далибора Станојковића из Лесковца ИИ 1480/22 од 01.07.2022. године усвојен је предлог за извршење на основу извршне исправе-пресуде Основног суда у Лесковцу Прр1 1077/19 од 23.02.2022. године, одређено је извршење пленидбом новчаних средстава на рачуну извршног дужника, ради наплате новчаног потраживања извршног повериоца и трошкова извршног поступка утврђених у износу од 21.390,00 динара.

Одлучујући о приговору извршног дужника изјављеном против одлуке о трошковима извршног поступка, Основни суд у Лесковцу је донео решење Ипв И 1483/22 од 20.09.2022. године којим је приговор извршног дужника делимично усвојен и решење јавног извршитеља Далибора Станојковића из Лесковца ИИ 1480/22 од 01.07.2022. године у делу одлуке о трошковима извршног поступка преиначено, тако што је утврђено да трошкови извршног поступка износе 12.390,00 динара, док је у

преосталом делу одбијен као неоснован захтев извршног повериоца за накнаду трошкова извршног поступка.

Против наведеног решења извршни поверилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Извршни дужник је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011..18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Побијана одлука о трошковима извршног поступка спроведеног пред јавним извршитељем Далибором Станојковићем из Лесковца у предмету ИИ 1480/22 донета је применом одредби Закона о извршењу и обезбеђењу и Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката и њом су извршном повериоцу признати трошкови извршног поступка у износу од 12.390,00 динара.

Ревизијом извршног повериоца се указује да му поред признатих трошкова припада и право на накнаду трошкова за састав поднеска упућеног Министарству финансија о намери подношења предлога за извршење и Комори јавних извршитеља ради одређивања јавног извршитеља коме ће поднети предлог за извршење

Имајући у виду да извршни поверилац није ускраћен у праву на накнаду трошкова извршног поступка, Врховни касациони суд је оценио да у таквој ситуацији, по питању трошкова поступка, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, те да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП. Висина накнаде трошкова извршног поступка, по признатом праву у конкретном извршном поступку, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана. То није питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе. Стога, нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозволjenост изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија извршног повериоца није дозвољена.

Ревизијом се побија решење којим је одлучено о приговору извршног дужника против решења јавног извршитеља о накнади трошкова извршног поступка. Законом о извршењу и обезбеђењу није прописано да се против тако донетог решења може изјавити жалба као правни лек, па такво решење има својство правноснажне судске одлуке.

Како је чланом 27. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано да против правноснажног решења није дозвољена ревизија, применом члана 413. у вези члана 420. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Извршном дужнику не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић